

Jordi VILÀ - traductor i director

Diplomat a l'Escola Internacional de Mim Marcel Marceau de París. Graduat en art dramàtic a l'Institut del Teatre. Ha traduït i dirigit textos de Raymond Devos, Marc Jolivet, Guy Foissy i Jean-Benoît Patricot. Ha dirigit espectacles amb textos de Molière, Goldoni, Espriu, Rodoreda, Handke, O'Brien, McPherson, Burzynska, òperes, espectacles d'arrel tradicional, espectacles de gest i de creació, així com cinc espectacles amb la companyia Teatre Mòbil, entre els quals Xarivari i també els dos darrers, Tot plegat i Còsmix.

Mariantònia SALAS - actriu

Nascuda a Manacor, Mallorca. Graduada en interpretació a l'Institut del Teatre i professora de veu certificada en la tècnica Fitzmaurice Voicework. Ha estat guardonada amb el premi a la millor interpretació femenina de les Illes Balears 2017 per l'Associació de Teatres i Auditoris Públics de les Illes Balears, per l'obra Bomber(s). Els últims projectes on ha treballat com a actriu són Rosa Mutabilis, escrita i dirigida per Sadurní Vergés; Crave de Sarah Kane, dirigida per Júlia Barceló; Molt Soroll Per Res, dirigida per Gemma Sangerman i representada arreu de Catalunya i a Mèxic D.F

Salvador MIRALLES - actor

Actor llicenciat per l'Institut del Teatre. És membre fundador de La Pulpe Teatro. En teatre: Maria Rosa dirigit per Carlota Subirós (TNC), Boom, boom, boom pel Teatre de Manacor i Libera me d'Ars Antiqua dirigits per Joan M. Albinyana, La Cita i La història robada amb La Fornal d'espectacles i dirigides per Joan Gomila. Amb La Pulpe Teatro: C. O.C. A. al festival GREC 2014, i Absentee. Flames a la fosca, d'Espriu i Rosselló-Pòrcel direcció de Teresa Vilardell (GREC 2013), La casa en obres de Pep Tosar. Ha participat a Està linda la mar (2012-2013), direcció de Denise Duncan (guanyador de la Mostra de Teatre de Barcelona). Vaig a comprar una muntanya produït per La Seca. En televisió: la sèrie Treufoc d'IB3 com a personatge principal i un personatge a La Riera, sèrie de TV3. Ha participat a espots publicitaris, curtmetratges i un documental.

Text	Jean-Benoît Patricot <i>Text amb el suport de la fundació Beaumarchais (SACD)</i>
Direcció i Traducció	Jordi Vilà
La Noia	Mariantònia Salas
L'Home	Salvador Miralles
Espai i vestuari	Clàudia Vilà
Disseny de so	Guillem Llotge
Il·luminació	José Llergo
Tècnic de gira	Roger Piqué
Producció	Mise en Lumière (París) / Barna-Bé (Barcelona) Mathilde Mottier i François Vila

Distribució / Contractació : Montse Ferrer 649 942 885 ferrer.montse@gmail.com

Barna-Bé (Barcelona) - François Vila : +34 747 850 177 - francoisvila@gmail.com
Mise en Lumière (París) - Mathilde Mottier : +33 (0) 6 81 43 14 66 - mathildemottier@gmail.com

Impressió: Redacprintweb - Foto del cartell: Mathilde Mottier - Disseny: Corinne Marianne Pontoir [www.koclicko.net]

BARNA-BÉ

Mise en Lumière (Paris) i Barna-Bé (Barcelona) presenten

Bomber(S)

de Jean-Benoît Patricot

Premi a la millor interpretació femenina de les Illes Balears 2017

Direcció Jordi Vilà - amb Mariantònia Salas i Salvador Miralles

[RESUM]

És una noia mentalment limitada. Diuen que és una noia mentalment limitada. Ella es va muntar una història d'amor amb un bomber atractiu. Com es pot dir "no" si no es troben les paraules per fer-ho? Una obra a porta tancada terrible i pertorbadora.

[COMENTARI]

L'abús, el consentiment, el desig, el desdeny, l'amor... Són moltes les temàtiques que aquesta obra de Jean-Benoît Patricot explora i analitza. D'aquestes paraules crues, d'aquesta situació sòrdida en la qual s'envileixen homes respectables, destaca el meravellós personatge de La Noia, amb una puresa i sinceritat absolutes i amb la cara lluminosa i tràgica de les grans enamorades.

El tema per si sol provoca un fort impacte en l'audiència més jove. Estem segurs que la proximitat amb l'edat dels personatges i els temes abordats són d'interès per als futurs adults. Una franja d'edat, la de l'adolescència, en què es deixa enrere la infància, es comença a qüestionar la societat on es viu i es pren consciència del problema que suposa el respecte per l'altre.

Jean-Benoît PATRICOT

autor (França)

Gràcies al seu coneixement del cinema, treballa com a script doctor. Al 2012, rep un ajut a l'escriptura de l'Associació Beaumarchais i el suport del Centre National du Théâtre per la seva obra BomberS. El seu text Darius guanya el premi de Durance-Beaumarchais SACD 2014. Tant BomberS com Darius van ser estrenats al Festival d'Avinyó el 2016. BomberS es va presentar al primer festival de Teatre en francès de Barcelona 2017. Darius va ser representat al Théâtre des Mathurins a

París, interpretat per Clémentine Célarié. També és autor d'obres de teatre de ràdio transmises per France-Inter. Amb Francesca Pollock, va escriure un llibre per a nens *A la rencontre de Ferdinand*, de la qual n'és també l'il·lustrador, editat a Edicions HD. BomberS es la seva primera obra presentada fora de França.

[PREMSA]

Et clava, et colpeja, et regira. L'obra de Jean-Benoît Patricot et posa davant del que no vols mirar, i ho fa sense provocació, sense violència i sense discurs moral. La història d'una dona considerada pel seu company com un pur objecte sexual per compartir amb els seus col·legues de feina.

Però la situació no s'explica amb tanta simplicitat, aquest text de llenguatge clar no proposa idees simples. No és un documental ni un dossier, sinó l'evocació sensible, en profunditat i en extensió, d'una relació amorosa sincera d'una banda i mentidera de l'altra. Ella sembla una noieta, de fet es diu "La Noia", tot i que s'acosta a la trentena; no té la capacitat mental d'una professora universitària, més aviat és allò que anomenem justeta quan no volem fer-nos gaires preguntes sobre el

psiquisme d'una persona que no ha superat l'estadi infantil —l'autor en diu "limitada"—. L'Home és bomber. Ell ha dit a la noia que l'estima i ha obtingut d'ella tots els plaers somiats, fins al punt de considerar com un exercici de companyonia compartir el cos de la seva amiga amb els col·legues [...] que no refusen l'oferiment, però la víctima ho explicarà a altres dones i així el crim surt a la llum.

L'obra comença quan la Noia i l'Home es retroben poc abans que l'assumpte passi davant del jutge. Ell la pressiona perquè sap que s'arrisca a ser declarat culpable. Vol que ella declari que no ha estat obligada a fer res del que ha fet, que ho ha fet tot de grat en aquest cas de violència sexual. Ella no respon, s'aferra obsessivament a una pregunta: el que tots dos han viscut era amor? Ell

contesta afirmativament i vol convèncer-la de mentir al jutge.

El text de Patricot és punyeterament audaç, perquè aquest despullar allò que la societat prefereix amagar no pot agradar tothom. Pot incomodar certs espectadors. [...] S'hi pot entreveure un eco del teatre de Marguerite Duras en la circulació de diàlegs i personatges, però per expressar justament el contrari. Duras canta l'amor; Patricot revela la mentida de l'amor, s'aventura per altres espais secrets. Poques vegades una obra i un espectacle que insisteix tant en els claroscurs ens toca amb tanta força!

Gilles Gostaz
Crític teatral francès